

Мотиви по НОХД № 227 по описа на СРС, НО, 132 с-в за 2023 г.

-

Софийска районна прокуратура (СРП) е повдигнала обвинение против Б.К.З. за това, на *** г. около 13.20 ч. в гр. ***, по бул. *** с посока на движение от ул. *** към ***, преди кръстовището, образувано с ул. *** управлявал моторно превозно средство – лек автомобил марка „Мерцедес“, модел *** с регистрационен № ***, с концентрация на алкохол в кръвта си над 1, 2 на хиляда, а именно 1, 28 на хиляда, установено по надлежния ред – с допълнителна повторна съдебна химико-токсикологична /токсикохимична/ експертиза № ***/***г. на Военномедицинска академия – София - престъпление по чл. 343б, ал. 1 от Наказателния кодекс /НК/.

Прокурорът поддържа внесеното обвинение, като намира, че то се доказва от събраните доказателства. Изтъква, че от показанията на полицаите се установява, че подсъдимият е бил сам в автомобила и го е управлявал. Счита, че няма как подсъдимият и св. А. да разменят местата си в автомобила без това да бъде забелязано от полицаите и, че няма логика подсъдимият да е бил съгласен да стори това, тъй като това би означавало да изтърпи наказание лишаване от свобода, чието изпълнение е било отложено, тъй като настоящото деяние е извършено в изпитателния срок. Поради това счита, че не следва да се кредитират показанията на свидетелите А. и Х.. Пледира подсъдимият да бъде признат за виновен и да му се наложи справедливо наказание.

Защитникът на подсъдимия счита, че от показанията на свидетелите А. и Х. се доказва, че А. е управлявал автомобила, като с подсъдимия са си разменили местата при проверката, тъй като А. нямал свидетелство за управление на МПС. Сочи, че свидетелите полицаи не помнят дали с подсъдимия е имало други лица в автомобила, като дори не е установено дали патрулният автомобил е бил на мястото на проверката. Счита, че не се установява по категоричен начин количеството на алкохол в кръвта на подсъдимия, като с оглед това, че първоначалният резултат е бил 1,47 ‰, а при второто изследване – 1,28 ‰ и, че отклонението може да е до 20 ‰, то количеството алкохол би могло да е по малко от 1,20 ‰. Изтъква, че св. И. е посочила, че подсъдимият не е миришел на алкохол, бил със запазена координатия. Моли за оправдателна присъда.

Подсъдимият поддържа казаното от защитника си, моли да бъде оправдан.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните съобразно изискванията на чл.14 и чл.18 от НПК, намира за установено следното:

-

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Подсъдимият Б.К.З. е роден на *** г., в гр. ***, българин, български гражданин, осъждан, средно образование, живущ в ***, ЕГН: *****.

На ***г. около 13:20 часа, подсъдимият З. управлявал лек автомобил „Мерцедес“, модел *** с рег. № *** в гр. ***, по бул. *** с посока на движение от ул. *** към **. Бил употребил алкохол. Преди кръстовището с ул. *** бил спрял за проверка от свидетелите Д. и С. – полицаи в ОПП – СДВР. Те го тествали за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер“ 7510 с № ***, проба № **. Уредът отчетел съдържание на алкохол в издишания от З. въздух 1,36 ‰. След това съпроводили подсъдимия до УМБАЛ „Св. Анна“ – София АД където той дал кръв за изследване. При изследването на кръвта била отчетена концентрацията на алкохол в кръвта на подс. З. 1,47 ‰, за което бил изготвен протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта № ***/*** г. на ВМА-София. При второ изследване на кръвната проба, дадена от подсъдимия, с допълнителна повторна съдебна химико-токсикологична /токсикохимична/ експертиза №

***/**г. на Военномедицинска академия – София, била установена концентрация на алкохол в кръвта 1,28 ‰.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събраните по делото доказателствени средства и доказателства:

- *гласни* –показанията на свидетелите Д., С., А., Х., И. и М.

- *писмени* – акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия АГ № ***/**г.; ЗППАМ № ***/** г.; резултат от тест с „Алкотест Дрегер“ 7510 с № **, проба № ***; справка картон на водача; справка за регистрацията на лек автомобил „Мерцедес“, модел *** с рег. № ***; списък рег. № ***/**; протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръв; талон за изследване; протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози; заключение на допълнителна повторна съдебна химико-токсикологична /токсикохимична/ експертиза; разпечатка от GPS системата на л.а. „Киа Сиид“ с рег. № *** от *** г.; ежедневна форма на отчет от *** г.; пътни листове; справка за съдимост на подсъдимия.

Съдът се доверява изцяло на показанията на свидетелите Д. и С., дадени в хода на съдебното следствие и приобщените им показания от досъдебното производство, тъй като същите са логични, последователни, съответстват помежду си и кореспондират с писмените доказателства и доказателствени средства.

Съдът прие за напълно нормално и естествено те да нямат точен и ясен спомен за много обстоятелства–предмет на доказване, с оглед на изминалия период от време, естеството на казуса и това, че работата на свидетелите /полицейски служители/ обичайно е свързана с множество такива случаи. Липсата на спомен у тях бе преодоляна, чрез прочитането на показанията им, дадени на досъдебната фаза на наказателния процес по реда на чл. 281, ал. 4 вр. ал. 1, т. 2 НПК и приобщаването им към доказателствата по делото по този начин. Още повече, че голяма част от тези обстоятелства, като дата, час и място на деянието се установява въз основа на съвкупна и цялостна преценка на гласните и писмени доказателства по делото. Тези свидетели потвърдиха, че казаното от тях на досъдебното производство е истина.

От казаното от тях се установява, че на процесната дата подсъдимият е управлявал лек автомобил марка „Мерцедес“, модел *** с регистрационен № *** в гр. ***, по бул. *** с посока на движение от ул. *** към **. Двамата свидетели са очевидци, доколкото по същото време и на същото място са изпълнявали своите служебни задължения, забелязали са автомобила, управляван от подсъдимия и са го спрели за проверка преди кръстовището, образувано с ул. **. Присъствието им там е видно и от разпечатката от GPS системата на служебния им л.а. „Киа Сиид“ с рег. № *** от *** г., ежедневната форма на отчет от *** г. и пътните листове. Фактът на проверката на подсъдимия се установява, не само от показанията им, но е отразен и в ежедневната форма на отчет от *** г., в АУАН серия АГ № ***/**г.; ЗППАМ № ***/** г.; резултат от тест с „Алкотест Дрегер“ 7510 с № **, проба № ***; талон за медицинско изследване. Поради това и възражението на защитата, че не се установява дали патрулният автомобил е бил на мястото на проверката е напълно безпочвено. Свидетелите Д. и С. посочват данни за самоличността на водача на автомобила, времето и мястото на деянието и това, че е бил сам. От показанията им също така се установяват обстоятелствата, свързани с извършената проверка с техническо средство за употреба на алкохол от подсъдимия, резултата от същата, изготвянето на съответните документи, транспортирането на подсъдимия до УМБАЛ „Света Анна“ – София АД и

даването на кръвна проба за медицинско изследване за употреба на алкохол. Последното се потвърждава от показанията на св. И., която е взела кръвната проба от подсъдимия и е изготвила в тази връзка протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози. Резултатът от тестването с техническото средство е обективизиран и приложен по делото, като се установява, че е било отчетено съдържание на алкохол в издишания от З. въздух 1,36 ‰. От протокола за медицинско изследване се установява фактът на вземане на кръвна проба от подсъдимия в инкриминирания ден в 14:10 ч. Св. И. даде сведения за реда за вземане на кръвната проба и извършването на прегледа. Св. И. обясни и, че е субективен въпрос дали при тази концентрация на алкохол в кръвта ще се наблюдава адекватно поведение, абстинентни явления, нарушена координация и други външни проявления. В този смисъл, това, че в протокола за вземане на кръвната проба не са отразени отклонения в тези показатели не е основание да се приеме, че отчетеният от техническото средство резултат е недействителен. Видно от приложения към делото списък рег. № ***/***г., то е било преминало техническа проверка на *** г. със срок на валидност шест месеца. От показанията на св. М. се установява реда за извършване на химически изследвания в специализираната химическа лаборатория към УМБАЛ „Света Анна” - София АД и, че е допустимо отклонения в стойностите последващи изследвания на кръвната проба.

Показанията на тези свидетели са еднопосочни, обективни и не съдържат противоречия, поради което се кредитират изцяло от съда.

Съдът кредитира изцяло събраните по делото писмени доказателства, тъй като същите напълно кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал. От АУАН серия АГ № ***/***г.; ЗППАМ № ***/*** г.; талон за медицинско изследване; протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози се установяват времето на издаването им, което съвпада с инкриминираната дата, самоличността на лицето, което е било проверено респ. от което е била взета кръв – подс. З.. Тези обстоятелства се подкрепят изцяло от показанията на свидетелите. От АУАН и ЗППАМ се установява и марката и ДК номера на управляваното от него МПС. Всички тези писмени доказателства се кредитират напълно от съдебния състав, който прие, че същите са съставени и изготвени по установения за това ред и са съобразени с изискванията на нормативната уредба. Преценени в съвкупност със свидетелските показания по делото, те също дават основание на съда да счете посочената по – горе фактическа обстановка, като безспорно доказана.

Съдът кредитира химическото изследване на кръвната проба, извършено от св. М., което е определило концентрацията на алкохол в кръвта на подс. З. 1,47 ‰. След него е била изготвена допълнителна повторна съдебна химико-токсикологична /токсикохимична/ експертиза, която е отчетла резултат 1,28 ‰, който е и инкриминиран. Съдът кредитира изцяло заключението на експертизата, като го намери за обективно, пълно и изготвено от лица с нужната професионална компетентност. Вещите лица подробно аргументираха в хода на съдебното следствие направеното изследване и обясниха причините за разликата между техния резултат и този от първото изследване. Тази разлика е в допустимите нормативно определени граници. Не се възприема тезата на защитника, че не се установява по категоричен начин количеството на алкохол в кръвта на подсъдимия, като с оглед това, че първоначалният резултат е бил 1,47 ‰, а при второто изследване – 1,28 ‰ и, че отклонението може да е до 20 ‰, то количеството алкохол би могло да е по малко от 1,20 ‰. Заключението на експертизата е категорично е отчетло показания, които надвишават прага от 1,2 на хиляда. Експертите обясниха /и нормативно е предвидено/, че допустимата разликата между две изследвания е граници до 20 ‰, а не 20 ‰.

Защитата оспорва авторството на деянието с тезата, че не подсъдимият е управлявал автомобила, а св. А., като той и подсъдимият са разменили местата си в автомобила без да

излизат от него, като подсъдимият е седнал на мястото на водача, тъй като свидетелят нямал свидетелство за управление на МПС. Тази теза се обосновава с показанията на свидетелите А. и Х.. Съдът обаче не дава вяра на същите по следните причини:

В показанията си от ДП св. Д. и св. С. са посочили, че подсъдимият е бил сам в автомобила. Това, че в разпитите си пред съда нямаха спомен за това обстоятелство е обяснимо, както по-горе е посочено, поради което следва да се отчете казаното от тях в досъдебната фаза. Тези техни твърдения се потвърждават и от посоченото в АУАН, където изрично е отразено, че водачът е сам в автомобила.

На следващо място, абсурдно звучат показанията на свидетелите А. и Х., че А. е управлявал автомобила и след спирането им за проверка, той и подсъдимият са разменили местата си, без да излизат от него като подсъдимият седнал на шофьорското място. Подобна размяна, едва ли би могла да се случи лесно и бързо, така че да остане незабелязана от полицаите, спрели автомобила за проверка. Движенията при такава размяна биха били забележими, а както посочи и прокурора биха разкладили автомобила, което също би било видно за полицаите.

Още по-странно звучи и причината за сочената размяна – св. А. нямал свидетелство за управление на МПС и с тази размяна се целяло да избегне санкционирането му за това, че управлявал автомобил без такова. При това положение, абсурдно ще е подсъдимият да се съгласи на такава размяна, при положение, че към този момент е бил осъден на лишаване от свобода за срок от една година, чието изпълнение е било отложено за срок от три години и изпитателният срок не е бил изтекъл и в случай, че управлявал автомобила след употреба на алкохол и с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 на хиляда, той би рискувал не само да бъде привлечен към наказателна отговорност, евентуално осъден за това на лишаване от свобода, но и да изтърпи отложеното наказание. Подобно поведение е в разрез с всякаква разумна житейска логика и няма как да се вярва на твърденията в тази връзка.

По изложените съображения, съдът не се довери на показанията на свидетелите А. и Х., като прие, че предвид приятелството си с подсъдимия, те имат за цел да обслужат с неверни твърдения защитната му версия.

-

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

При така установената фактическа обстановка, съдът прие, че от обективна и от субективна страна подсъдимият З. е осъществил състава на престъплението по чл. 343б, ал. 1 НК.

От обективна страна:

Подсъдимият на *** г., около 13:20 часа в гр. ***, по бул. *** с посока на движение от ул. *** към ***, преди кръстовището, образувано с ул. *** управлявал моторно превозно средство – лек автомобил марка „Мерцедес“, модел *** с регистрационен № ***. Той е сторил това с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 на хиляда, а именно– 1,28 на хиляда. Концентрацията на алкохол е установена по надлежния ред - чрез изготвяне на допълнителна повторна съдебна химико-токсикологична /токсикохимична/ експертиза, при което е изследвала кръвна проба, взета от подсъдимия във време съвсем близко до деянието.

Така от обективна страна, подсъдимият е реализирал изпълнителното деяние на чл. 343б, ал. 1 НК.

От субективна страна:

Деянието е извършено при форма на вина пряк умисъл, като подсъдимият е съзнавал общественонеопасния характер на извършеното, предвиждал е настъпването на общественонеопасните последици и с действията си пряко ги е целял, доколкото много добре е знаел, че е употребил алкохол респ., че има концентрация на алкохол в кръвта над допустимото и, въпреки това е управлявал МПС.

По тези съображения съдът призна подс. 3. за виновен в извършване на престъпление по чл. 343б, ал. 1 НК.

ЗА ВИДА И РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО:

За престъплението по чл. 343б, ал. 1 НК са предвидени наказания лишаване от свобода от една до три години и глоба от двеста до хиляда лева, а в чл. 343г - лишаване от право да се управлява моторно превозно средство.

При индивидуализация на наказанието на подсъдимия съдът прие като отегчаващо отговорността обстоятелство това, че подсъдимият е осъждан. Нещо повече – настоящото деяние е извършено в изпитателния срок на наказанието лишаване от свобода за срок от 1 /една/ година, чието изпълнение е било отложено за срок от 3 /три/ години, наложено на подсъдимия 3. по НОХД № ***/*** г. по описа на СРС с присъда, влязла в сила на *** г. Това осъждане е било за причиняване на средна телесна повреда при управление на МПС в пияно състояние т.е. престъпление свързано с управление на МПС след употреба на алкохол. Това сочи, че осъждането не е изиграло своята поправителна и възпираща роля и сочи на завишена обществена опасност на подсъдимия и деянието.

Съдът отчете това, че превишаването на прага на концентрацията на алкохол в кръвта от 1,2‰ е малко - 1, 28 ‰.

С оглед горното, налице е превес на отежняващите признаци. Въпреки това, съдът прие, че следва да наложи на подсъдимия наказание лишаване от свобода под средния размер – една година и шест месеца. Причина за това е, че са налице предпоставките за привеждане в изпълнение на наказанието лишаване от свобода за срок от една година, наложено на подсъдимия по предходното му осъждане. Това означава, че подсъдимият ще трябва да изтърпи, както наложеното му с тази присъда наказание лишаване от свобода, така и приведеното в изпълнение или общо две години и шест месеца. Този срок съдът намира за достатъчен за постигане на целите на наказанието и най-вече на личната превенция, поради което не е необходимо определяне на по-висок размер на наказанието лишаване от свобода за процесното деяние.

Тъй като се касае за умишлено престъпление, извършено в изпитателния срок на условно осъждане, отложеното наказание следва да се изтърпи отделно и сборът от двете наказания надвишава две години, съдът определи първоначален сторг режим на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода за срок от една година и шест месеца.

Времето, през което подсъдимият е бил задържан по настоящото дело за срок до 24 часа по реда на ЗМВР - на *** г., съдът приспадна на основание чл. 59, ал. 1 НК от наложеното наказание.

Предвиденото наказание глоба съдът намери, че следва да определи в среден размер – 600 лева.

Предвиденото в чл. 343г вр. чл. 343б НК наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство, съдът намери, че следва да надвишава по размер наказанието лишаване от свобода, тъй като подсъдимият вече е бил осъждан за причиняване на средна телесна повреда при управление на МПС в пияно състояние т.е. престъпление свързано с управление на МПС след употреба на алкохол. Поради това индивидуализира същото в размер на три години.

От това наказание бе приспаднато времето, през което през което за същото деяние подсъдимият е бил лишен по административен ред от възможността да упражнява това право, считано от *** г.

ЗА ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ЧЛ. 68, АЛ. 1 НК:

Деянието, за които съдът призна подс. З. за виновен, е извършено в изпитателния срок на наказанието лишаване от свобода за срок от една година, чието изпълнение е било отложено за срок от три години, наложено на подсъдимия З. по НОХД № ***/*** г. по описа на СРС с присъда, влязла в сила на *** г. Предвид това и с оглед наложеното му с присъдата по това дело наказание лишаване от свобода, следва да се приложи разпоредбата на чл. 68, ал. 1 НК и да се приведе в изпълнение това наказание, както съдът се и произнесе.

На основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „в” ЗИНЗС, съдът определи първоначален „строг” режим на изтърпяване на приведеното в изпълнение наказание лишаване от свобода за срок от една година.

ЗА РАЗНОСКИТЕ:

Предвид изхода на делото, на основание чл. 189, ал. 3 НПК съдът осъди подсъдимия З. да заплати разносните по водене на делото за възнаграждения на вещи лица, както следва: на досъдебното производство в размер на 335,60 лева - в полза на държавата; в съдебното производство в размер на 290 лева - в полза на бюджета на съдебната власт и по сметка на Софийски районен съд.

Осъди го и в случай, че не изпълни доброволно в срок задължението за заплащане на наложеното наказание глоба и присъдените съдебни разноски, на основание чл. 190, ал. 2 НПК да заплати по 5 лева за служебно издаване на всеки брой изпълнителен лист в полза на бюджета на съдебната власт и по сметка на Софийски районен съд.

ТАКА МОТИВИРАН СЪДЪТ ПОСТАНОВИ ПРИСЪДАТА СИ.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: